

و چون مردمان این معجزه را که از عیسی صادر شده بود دیدند، گفتند که «این البته همان نبی است که باید در جهان بیاید!» یوحنا ۶: ۱۴

بیت حسدا در اورشلیم محلی بود که عیسای مسیح مرد لنگ را شفا داده بود. او در همین شهر ادعایی چون برابری با خداوند را مطرح کرد و شهادتی که برای ادعای خود آورد (یوحنا فصل ۵). پس از آن عیسی به سمت شمال یعنی جلیل رفت و در آنجا به سمت شرقی دریای جلیل که به دریای طبریه معروف بود رفت (۶: ۱). این دریا به نام طبریه مشهور بود زیرا هیرودیس آنتیپاس (حاکم جلیل) به افتخار طبریوس (دومین امپراطور روم)، شهری را در ساحل غربی دریای جلیل ساخت و نام آن را طبریه گذاشت. با گذشت زمان، افراد محلی این دریا را به اسم این شهر ساخته شده در جوار آن هم خطاب می کردند.

در این منطقه، عیسی کاملاً مشهور شده بود و جمعیت زیادی او را دنبال می کرد زیرا که معجزه شفای او را دیده بودند و می خواستند تا اعمال بیشتری از او ببینند (۶: ۲). یوحنا گزارش می دهد که این جمعیت پنج هزار مرد را شامل می شد (۶: ۱۰). در حالی که گزارش موازی در متی ۱۴: ۱۳-۲۱ بر این اشاره می کند که در میان انبوه جمعیت، زنان و کودکان نیز حضور دارند که احتمالاً از بستگان این پنج هزار مرد می باشند. با این وجود جمعیت در واقع بسیار بیشتر از پنج هزار نفر بود.

عیسی با دیدن این مردم، به فکر شکمهای گرسنه آنها افتاد و به همین خاطر به دنبال تهیه غذا برای آنها بود (یوحنا ۶: ۵). او مستقیماً سوال خود را به فیلیپس که اهل بیت صیدا بود (۱: ۴۴) مطرح کرد زیرا فیلیپس شناخت خوبی از آن منطقه داشت و قاعدتاً محلی برای یافتن غذا را می دانست. با این حال یوحنا به ما می گوید که عیسی این سوال را برای آزمایش کردن او ازش پرسید (۶: ۶). آیا فیلیپس با توجه به معجزاتی که از عیسای مسیح دیده بود به عنوان قادری مطلق که توانایی رفع نیازهای مردم را دارد به او نگاه می کرد؟ یا زمینی فکر می کرد و هیچ راه حل طبیعی را نمی دید که بتوان بواسطه آن، این نیاز مردم رفع شود؟ فیلیپس تنها با دیدن تعداد افراد گرسنه گفت: که دویست دینار هم نیاز آنها را رفع نمی کند (که برابر با هشت ماه دستمزد یک کارگر بود. ۶: ۷).

شاگرد دیگر یعنی اندریاس نیز بهتر از او عمل نکرد. او خاطرنشان کرد که پنج نان و دو ماهی که پیدا کرده است برای غذا دادن به آن جمعیت ناکافی است (۶: ۸-۹) اما محدودیت منابع برای عیسی مشکلی نبود. او با مقداری غذای ناچیز (پنج نان و دو ماهی)، غذای کافی برای همه فراهم کرد به طوری که مقداری هم از آن غذا اضافه آمد (۶: ۱۰-۱۴).

این معجزه، پیش درآمدی برای موعظه معروف عیسی مسیح با موضوع نان حیات است؛ که در روزهای آینده آن بخش را مطالعه خواهیم کرد. حال به نظر جان کالوین در مورد این قسمت می‌پردازیم: تمایل عیسی برای تأمین نیاز جمعیتی متشکل از کسانی که شاگردان او نبوده‌اند ثابت می‌کند که چقدر می‌توانیم به او اطمینان داشته باشیم تا مایحتاج زندگی ما را تأمین کند. جان کالوین می‌گوید: «اگر او از کسانی که فقط با انگیزه ناگهانی به سمت او هدایت شده‌اند مراقبت کرده است، چگونه ما را که با هدفی محکم و ثابت به دنبال او باشیم ترک خواهد کرد؟»

خداوند ما بخشنده و مهربان است به همین خاطر هرگز نباید فکر کنیم که او در انجام کار نیک برای ما مردد است. اگر چه خدا قول نداده است که هر آنچه را بخواهیم به ما بدهد اما متعهد شده است که هم اکنون و برای همیشه همه نیازهای واقعی ما را برآورده می‌کند. بنابراین نباید اینطور فکر کنیم که خداوند ما را از داشتن چیزهای نیکو منع می‌کند بلکه باید مشتاقانه و به وسیله دعا تمام نگرانی‌های خود را به حضور او ببریم.

برای مطالعه بیشتر به این آیات مراجعه کنید «ارمیا ۳: ۱۵، حزقیال ۳۴، مرقس ۶: ۳۰-۴۴، یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۹».

ای پدر آسمانی امروز به حضورت می‌آیم و به خاطر تمام بی‌اعتمادی‌هایی که نسبت به تو داشتم توبه می‌کنم. خداوند کمک کن تا به عوض تفکر دنیوی با نگاه کردن به کلامت به تو اعتماد کنم و قدم بردارم. ای مسیح خداوند ایمان دارم که هر آنچه وعده داده‌ای را به انجام می‌رسانی. بنابراین زندگی خودم را به دستان پر مهر و پر قوت می‌سپارم. در نام مسیح آمین!

